

ת"פ 50597/04/17 - מדינת ישראל נגד נזיר אבו עלי, קוצי אבו עלי (עציר) - נדון

בית משפט השלום בבאר שבע

14 מאי 2017

ת"פ 50597-04-17 מדינת ישראל נ' אבו עלי(עציר) ואח'

מת 50663-04-17

פל"א 181820/17

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד בתאל

נגד

הנאשמים

1. נזיר אבו עלי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אליאסף

2. קוצי אבו עלי (עציר) - נדון

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

(בעניינו של הנאשם 1)

הנאשם 1 הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטר. ע"פ המתואר בכתב האישום ביום 27.4.17 שהה הנאשם ברהט מבלי שהיה ברשותו אישור כניסה או שהייה כדין.

במעשיו האמורים לעיל וככל שהדבר נוגע לכניסה לישראל שלא כדין, פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא

כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בעניין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בעניינו, וכידיעה שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "גימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששווים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדרג הנמוך וזאת על רקע כך שמדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין מאסר פועל בן חודש לשמונה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם

צעיר שמצוקה כלכלית הביאה אותו ל"גנוב את הגבול" ולהסתכן בהעמדה לדין. המדובר בנאשם צעיר, בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת.

מנגד ולחומרא אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות דומות כאשר לחובתו 3 הרשעות קודמות כולן בגין ביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל:

במסגרת **ת"פ 5456-04-12** השלום לנוער נצרת הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל ונגזר עליו עונש צופה פני עתיד בן חודשיים. במסגרת **ת"פ 1061-04-13** השלום לנוער באר שבע, הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין והושת עליו עונש מאסר בפועל בן חודשיים ושבוע לצד עונש צופה פני עתיד. במסגרת **ת"פ 28678-04-15** הורשע הנאשם ע"י מותב זה בכניסה לישראל שלא כדין והושת עליו במסגרת הסדר סגור לענין העונש, מאסר כתקופת ימי מעצרו שהגיעה לסך 12 יום לצד עונש צופה פני עתיד בן 3 חודשים שלגבי תחולתו נחלקו הצדדים.

נמצא אם כן כי זו הפעם הרביעית שהנאשם חוטא בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין ופעם הרביעית שזה עומד בפני בית המשפט ונותן את הדין על כך. יש באמור לעיל כדי לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד, לצד משקל מסוים להרתעת הרבים נוכח נפוצות העבירות בהן זה הורשע לנוכח המצב הבטחוני כפי שפורט לעיל.

תחולתו של המאסר המותנה:

ביום **27.4.15** גזר מותב זה על הנאשם 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. עוד נלמד מאותו גזר דין כי לאחר ניכוי ימי המעצר הנאשם השתחרר באותו יום שבו הושת עליו גזר הדין היינו **27.4.15**. הנאשם נכנס לישראל ונתפס ביום **27.4.17** היינו כשנתיים בדיוק לאחר מתן גזר הדין. הצדדים נחלקו בנוגע לתחולתו של המאסר המותנה. המאשימה סבורה שבמועד ביצוע העבירה תקופת התנאי חלה בעוד ההגנה סבורה כי התנאי הסתיים ביום **26.4.17**.

במחלוקת שבין הצדדים סבורני כי הצדק עם המאשימה וכי יום **27.4.17** זהו היום האחרון שבו חל המאסר המותנה. הדברים אמורים נוסח ניסוחו הברור של סעיף 10 (ב) לחוק הפרשנות אשר מצוין: "**תקופה קצובה מספר חודשים או שנים לאחר ארוע פלוני (בעניינו מועד שחרורו של הנאשם ד.ב.ט) תסתיים בחודשה אחרון (אפריל 2017 ד.ב.ט) ביום שמספרו בחודש כמספר יום הארוע.. (בעניינו 27.4. ד.ב.ט).**"

בכך אין סגי שכן להגדרת התקופות יש להידרש להגדרת "יום" גם כן בהתאם לחוק הפרשנות הקובע כי יום משמעותו: "**מחצות הלילה עד חצות הלילה שלאחריו**". שילוב שתי ההגדרות הנ"ל מלמד כי ב **27.4.17** התנאי שהושת על הנאשם היה בתוקף.

לא למותר להוסיף כי נסיון ההגנה להיבנות מהגדרתה של "שנת כספים" אינו רלוונטי, שכן יש בהגדרה קביעת מועד קשיח שנה שאינו משתנה ונקבע ליום 31 במרץ של כל שנה. הגדרה זו אינה קובעת כל מנגנון חישוב שניתן ליישמו על

מקרים אחרים אלא תאריך ספציפי אה ותו לא.

לצד האמור לעיל ובנפרד משאלת תחולתו של המאסר המותנה הרי שכדרכו של מותב זה הודאתו של הנאשם תילקח בחשבון לענין חפיפת חלק מהתקופה כשלכך תתווסף נסיבה נוספת הנוגעת להפעלתו של התנאי על רקע ביצוע העבירה שנעשתה ביום האחרון שבו זה היה בתוקף.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו - 29.4.17.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים מת"פ 28678-04-15 כך שחודש ממנו יהיה במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל והיתרה בחופף. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 4 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 29.4.17
- ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ד. 750 ₪ קנס או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.17.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ז, 14/05/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט